

Udskriftsdato: 10. januar 2026

VEJ nr 9294 af 06/05/2015 (Gældende)

Trikinvejledningen Vejledning til bekendtgørelse nr. 544 af 28. maj 2014 om trikinundersøgelse af kød.

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Fødevarestyrelsen, j. nr. 2014-28-33-00041

Trikinvejledningen

Vejledning til bekendtgørelse nr. 544 af 28. maj 2014 om trikinundersøgelse af kød.

Indholdsfortegnelse

1. Hvad handler vejledningen om?
2. Definitioner
 - 2.1 Definition af trikiner
 - 2.2 Definition af kontrollerede opstaldningsforhold
 - 2.3 Definition af trikinmodtagelige dyrearter
3. Hvilke dyr skal undersøges for trikiner
 - 3.1 Dyrearter, som skal undersøges for trikiner
 - 3.2 Dyrearter, som ikke skal undersøges for trikiner
 - 3.3 Svin – undersøgelse for trikiner
 - 3.4 Heste – undersøgelse for trikiner
 - 3.5 Vildsvin og andet vildt nedlagt under jagt – undersøgelse for trikiner
 - 3.6 Hjemmeslagtede svin - undtaget for trikinundersøgelse
4. Fritagelse for trikinundersøgelse ved kontrollerede opstaldningsforhold
 - 4.1 Betingelser for kontrollerede opstaldningsforhold
 - 4.2 Auditering af kontrollerede opstaldningsforhold
 - 4.3 Nyetableret eller genåbnet svinebesætning – fritagelse for trikinundersøgelse
 - 4.4 Bortfald af fritagelse for trikinundersøgelse
 - 4.5 Fødevareskædeoplysninger - erklæring om opstaldningsforhold
 - 4.6 Samlestalde og transport
5. Trikinanalyser
 - 5.1 Laboratoriets funktion
 - 5.2 Prøveudtagning - trikinanalyse
6. Slagteriets opgaver ved trikinundersøgelser af slagtesvin
7. Godkendelse af slagtedyr til konsum – efter trikinundersøgelse
8. Reaktion ved mistanke om og fund af trikiner
 - 8.1 Laboratoriets ansvar ved fund af trikiner
 - 8.2 Slagteriets ansvar ved smitteudredning
 - 8.3 Fødevarestyrelsens ansvar ved smitteudredning og restriktioner
 - 8.4 Smittebegrænsning i besætninger
9. Smitteforebyggelse for trikiner
10. Information om risiko for trikiner

1. Hvad handler vejledningen om?

Denne vejledning uddyber reglerne om undersøgelse af trikiner i kød. Vejledningen knytter sig til bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød¹.

Herudover er der regler om trikiner i Trikinforordningen². Trikinforordningen regulerer undersøgelsen for trikiner i kød til konsum i EU.

Vejledningen beskriver blandt andet reglerne om:

- undtagelse for trikinundersøgelse af besætninger under kontrollerede opstaldningsforhold,
- trikinundersøgelse af kød, herunder vildt,
- krav til laboratorieundersøgelser og
- indberetning af laboratoriefund af trikiner.

Vejledningen henvender sig til embedsdyrlæger i Fødevarestyrelsen, slagterier og besætningsansvarlige, jægere samt detailvirksomheder, der modtager vildt fra jægere.

Der er en særlig beredskabsplan for fund af trikiner i Danmark. Beredskabsplanen for trikiner er en 'drejebog' for de aktiviteter, der skal gennemføres ved mistanke om eller fund af trikiner i Danmark. Se beredskabsplanen på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

2. Definitioner

Der er en række definitioner på trikinområdet³.

2.1 Definition af trikiner

Trikinen er en rundorm, som kan inficere alle varmblodede dyr. I trikinens livscyklus indgår et hvilestadium, hvor larverne lejr sig i tværstribet muskulatur. Livscyklus fortsætter, når larverne bliver optaget af et nyt værtsdyr.

Mennesker kan blive smittet med trikiner ved at spise kød med levende trikinlarver. Smitten spredes ikke mellem dyrene i en besætning, fordi larverne kun er i muskulaturen og ikke bliver udskilt via gødning eller andet. Larverne dør ved varmebehandling eller frysning. Man kan blive syg, hvis man spiser kød fra trikininficerede dyr, og kødet ikke er tilstrækkeligt varmebehandlet eller frysebehandlet.

Trikinellose kan være en alvorlig sygdom for mennesker, fordi infektionen er vanskelig at diagnosticere, behandlingen af sygdommen er usikker, og sygdommen kan være dødelig ved massive infektioner.

2.2 Definition af kontrollerede opstaldningsforhold

Kontrollerede opstaldningsforhold defineres som en type husdyrhold, hvor svin uafbrudt holdes under fodrings- og opstaldningsforhold, der kontrolleres af den besætningsansvarlige. Se afsnit 4.1 Betingelser for kontrollerede opstaldningsforhold.

2.3 Definition af trikinmodtagelige dyrearter

Trikinmodtagelige dyrearter' defineres som alle varmblodede hvirveldyr og fugle, som under normale levevilkår kan smittes med trikiner, herunder rovdyr, rovfugle og dyr af hestearten samt andre ikke-par-

rettåede hovdyr. Drøvtyggere og lagomorfer (fx kaniner) er ikke modtagelige for infektion med trikiner under normale levevilkår.

3. Hvilke dyr skal undersøges for trikiner

3.1 Dyrearter, som skal undersøges for trikiner

- Svin, både tamdyr og vilde dyr, undtagen svin, hvor det er dokumenteret, at dyrene har været opstaldet under kontrollerede opstaldningsforhold. Se også afsnit 3.3. Svin – undersøgelse for trikiner, afsnit 3.5 Vildsvin og andet vildt nedlagt under jagt – undersøgelse for trikiner, samt afsnit 3.6 hjemmeslagtede svin – undtaget for trikinundersøgelse.
- Andre ikke-parrettåede dyr, fx tamhest. Se også afsnit 3.4 Heste – undersøgelse for trikiner.
- Havpattedyr, fx sæl

3.2 Dyrearter, som ikke skal undersøges for trikiner

- Drøvtyggere, både tamdyr og vilde dyr (fx hjortevildt).
- Lagomorfer, både tamdyr og vilde dyr (fx kaniner og harer).

3.3 Svin – undersøgelse for trikiner

Alle svin skal som udgangspunkt være undersøgt for trikiner med negativt resultat for at blive godkendt til konsum.

Svin er dog undtaget fra kravet om trikinundersøgelse, hvis dyrene er opdrættet under kontrollerede opstaldningsforhold, og leverandøren har afgivet erklæring om dette via fødevarekædeoplysningerne. Se afsnit 4.5 om Fødevarekædeoplysninger.

3.4 Heste – undersøgelse for trikiner

Trikinforordningen kræver, at alle heste skal undersøges for trikiner for at blive godkendt til konsum.

3.5 Vildsvin og andet vildt nedlagt under jagt – undersøgelse for trikiner¹

Vildsvin har en levevis, der gør vildsvin til en oplagt kilde til trikininfektioner. Derfor skal alle vildsvin og svin, der lever vildt i naturen, undersøges for trikiner, inden de må anvendes til konsum. Det gælder uanset, at alle danske vildsvin lever under hegn. Kravet gælder, hvis dyret skal konsumeres i Danmark, uanset om dyret er nedlagt i udlandet eller i Danmark⁴.

Andre vilddlevende dyrearter skal også undersøges for trikiner. Det kan dreje sig om store rovdyr eller om havpattedyr. Undtaget er drøvtyggere (hjortevildt) og lagomorfer (kaniner og harer).

Jagtbytte, der er modtagelige for trikiner, og som går til konsum, skal undersøges for trikiner. Det gælder uanset, om slagtekroppen bruges i egen husholdning, overdrages til den endelige forbruger eller til en vildthåndteringsvirksomhed eller detailvirksomhed.

Det er jægerens ansvar, at kødet bliver undersøgt for trikiner, inden det overdrages til en virksomhed eller forbruger. Dokumentation, fx en kopi af laboratoriesvaret, skal følge kødet. Jægeren, vildthåndteringsvirksomheden eller detailvirksomheden skal opbevare dokumentation for undersøgelse og resultat enten elektronisk eller i papirform i mindst to år.

3.6 Hjemmeslagtede svin - undtaget for trikinundersøgelse

Alle svin, der slagtes på bedriften til eget forbrug, er undtaget fra kravet om trikinundersøgelse. Det gælder uanset, om dyrene er opdrættede under kontrollerede opstaldningsforhold eller ej.

4. Fritagelse for trikinundersøgelse ved kontrollerede opstaldningsforhold

Svin (slagtesvin, søer og orner), der er opdrættet under kontrollerede opstaldningsforhold, skal ikke undersøges for trikiner^{5,6}.

Besætningsejeren har ansvaret for, at betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold bliver overholdt, og at besætningen bliver auditeret hvert tredje år. Besætningsejeren skal opbevare dokumentation for auditeringen og skal kunne fremvise dette til Fødevarestyrelsen.

4.1 Betingelser for kontrollerede opstaldningsforhold

Besætningsejeren har ansvar for at overholde en række betingelser for kontrollerede opstaldningsforhold.

Det er besætningsejerens ansvar:

1. At træffe alle praktiske forholdsregler ved at opføre og vedligeholde bygninger for at hindre, at gnavere, andre pattedyr og kødædende fugle har adgang til bygninger med dyrehold.
2. At følge et program for skadedyrsbekæmpelse, navnlig over for gnavere, for at hindre, at svinene bliver inficeret med trikiner. Det skal kunne dokumenteres overfor Fødevarestyrelsen, at programmet bliver fulgt.
3. At sikre, at alt foder kommer fra et anlæg, der fremstiller foder efter foderhygiejneforordningen⁷.
4. At opbevare foder til dyrearter, der er modtagelige over for trikiner, i lukkede siloer eller andre beholdere, som gnavere ikke kan trænge ind i. Alle andre foderleverancer skal være varmebehandlet eller fremstillet og opbevaret efter reglerne.
5. At sikre, at døde dyr bliver indsamlet, identificeret og transporteret uden unødigt forsinkelse, i overensstemmelse med forordning om animalske biprodukter⁸ og med bilag VIII til biproduktforordningen⁹ (Se også afsnit 9 om Smitteforebyggelse for trikiner).
6. At underrette Fødevarestyrelsen, hvis der ligger en losseplads eller deponi i nærheden af bedriften. Fødevarestyrelsen vurderer derefter eventuelle risici og beslutter, om bedriften stadig kan fritages for trikinundersøgelse.
7. At sikre, at smågrise og svin, der kommer til bedriften udefra, er født og opdrættet under kontrollerede opstaldningsforhold.
8. At sikre, at svinene bliver mærket efter mærkningsreglerne, så hvert enkelt dyr kan spores tilbage til bedriften.
9. Kun at indsætte nye dyr på en bedrift med kontrollerede opstaldningsforhold, hvis de nye dyr kommer fra bedrifter med kontrollerede opstaldningsforhold.
10. At sikre, at dyrene som udgangspunkt ikke har adgang til udendørsfaciliteter. Dette kan dog accepteres hvis, besætningsejeren med en risikoanalyse kan godtgøre over for Fødevarestyrelsen, at

varigheden af udendørsadgangen og faciliteterne og forholdene ikke indebærer fare for, at der bliver indslæbt trikiner til bedriften.

4.2 Auditering af kontrollerede opstaldningsforhold

Besætninger under kontrollerede opstaldningsforhold skal auditeres af et kontrolorgan, der er akkrediteret til netop denne opgave. En audit er i denne sammenhæng en systematisk og uafhængig undersøgelse af, om en besætning overholder betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold. Auditørerne skal skriftligt underrette Fødevarestyrelsen, hvis en besætning ved auditeringsbesøget ikke opfylder betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold.

Fødevarestyrelsen følger op på sagen i de besætninger, hvor der ikke har været overensstemmelse mellem fødevarekædeoplysningerne og de faktiske forhold i besætningen. Det kan fx være, at besætningsejeren ikke har sat net op for de åbent stående vinduer, og hvor det samtidig fremgår af fødevarekædeoplysningerne, at svinene har været holdt under kontrollerede opstaldningsforhold.

Fødevarestyrelsen vil derudover ved den almindelige kontrol i besætninger verificere resultatet af audits.

4.3 Nyetableret eller genåbnet svinebesætning – fritagelse for trikinundersøgelse

Hvis en ejer af en nyetableret svinebesætning under kontrollerede opstaldningsforhold ønsker at få besætningen fritaget for trikinundersøgelse, skal ejeren sikre, at besætningen bliver auditeret senest seks måneder efter, at besætningen er registreret i CHR. Se afsnit 4.2 Auditering af kontrollerede opstaldningsforhold.

For en svinebesætning, der har været ophørt i CHR og efterfølgende åbner igen (genåbnet), gælder samme krav uanset, at besætningen tidligere har haft mulighed for at blive fritaget for trikinundersøgelse.

4.4 Bortfald af fritagelse for trikinundersøgelse

Hvis en besætning ikke længere opfylder én eller flere af betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold, skal besætningsejeren informere slagteriet og sikre, at dyr fra besætningen bliver trikinundersøgt. I praksis skal besætningsejeren skrive ”nej” i skemaet med fødevarekædeoplysninger ud for: ”I min besætning er svinene opdrættede under kontrollerede opstaldningsforhold”.

Muligheden for at blive fritaget for trikinundersøgelse kan generhverves, når besætningsejeren har dokumenteret overfor auditeringsorganet, at besætningen opfylder kravene til kontrollerede opstaldningsforhold.

4.5 Fødevarekædeoplysninger – erklæring om opstaldningsforhold

Leverandøren af dyr skal via fødevarekædeoplysningerne oplyse, hvorvidt et svin har været opdrættet under kontrollerede opstaldningsforhold. Leverandøren er ansvarlig for, at oplysningerne er korrekte, også for de perioder, hvor svinene har været holdt i andre besætninger.

4.6 Samlestalde og transport

Samlestalde skal som udgangspunkt opfylde betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold.

Baggrunden er, at svin fra kontrollerede opstaldningsforhold, der sendes til avl eller levebrug i en anden besætning med kontrollerede opstaldningsforhold, kun må omsættes via samlestalde med kontrollerede opstaldningsforhold.

Samlestalde der alene anvendes til samling af svin i forbindelse med transport til slagting behøver ikke opfylde betingelserne for kontrollerede opstaldningsforhold. Trikinlarverne kan nemlig ikke nå at etablere sig i svinene i den relativt korte tid, svinene opholder sig i samlestalden inden slagting. Svinene kan således undtages fra trikinundersøgelsen.

Svin der kommer fra kontrollerede opstaldningsforhold må gerne transporteres til slagteriet med svin fra ikke-kontrollerede opstaldningsforhold. Der er ikke risiko for smitte med trikinlarver mellem dyr, der bliver kortvarigt transporteret.

5. Trikinanalyser

Trikinanalyserne skal udføres, som beskrevet i trikinforordningen. Prøverne til trikinanalyse af slagtesvin bliver udtaget på slagteriet¹⁰.

5.1 Laboratoriers funktion

Laboratorier, der foretager trikinanalyser efter trikinforordningen og trikinbekendtgørelsen, skal være akkrediterede og deltage i præstationstests (ringtests). —Hvis laboratoriets resultater fra præstationstesten ikke opfylder de opstillede kriterier, kan Fødevarestyrelsen afvise at bruge resultaterne som grundlag for at godkende slagtekroppe til konsum.

5.2 Prøveudtagning - trikinanalyse

Procedurer ved udtagning af prøver og for trikinanalysen er beskrevet i detaljer i trikinforordningens bilag I.

Personalet, som udtager prøverne, skal være instrueret af embedsdyrlægen.

Skemaet nedenfor viser for hver dyreart, hvilket prøvemateriale og hvilke prøvemængder der er krævet ifølge trikinforordningen.

Dyreart	Primært prøvemateriale	Prøve-mgd min.	Sekundært prøvemateriale	Prøvemgd min.	Andet kød-Prøvemgd min.	Bekræftende undersøgelse Prøvemgd min.
---------	------------------------	----------------	--------------------------	---------------	-------------------------	--

Slagtesvin	Mellem- gulvs-piller*	1g	Mellem- gulvsvæv fra brysthu- len /kæbe-, tunge- eller bugmuskulatur	2g	5g	20g
Søer Orner	Mellem- gulvs-piller	2g	Mellem- gulvsvæv fra brysthu- len /kæbe-, tunge- eller bugmuskulatur	4g	5g	20g
Vildsvin	Forben, tunge mel- lemgulv	10g	-		10g	50g
Heste	Tunge, kæ- be-muskulatur	10g	Mellem- gulvspiller	20g	10g	50g
Andre	Se forord- ning	10g				

*Man udtager kun sekundært prøvemateriale, hvis det ikke er muligt at udtage prøve af det primære. Prøvemængden skal fordobles i disse tilfælde.

Prøverne fra de enkelte slagtekroppe kan samles til en samleprøve. Hver samleprøve, der skal undersøges, må højst veje 100g. I ekstraordinære tilfælde, fx den sidste analyse på en arbejdsdag, kan der tages op til 115g i analyse.

Blendning og fordøjelse skal tilpasses, så de ufordøjede rester efter filtrering højst udgør 5 %. Hvis resterne udgør mere end 5 %, skal man gentage processerne i fornødent omfang. Af hensyn til dokumentationen vil det være en fordel at veje og registrere de ufordøjede rester. Trikinforordningen beskriver, hvordan man opklarer de uklare opløsninger.

6. Slagteriets opgaver ved trikinundersøgelser af slagtesvin

Slagteriet skal indsamle og registrere fødevarekædeoplysninger og give embedsdyrlægen besked om, hvilke svin der ikke skal undersøges for trikiner¹¹.

Hvis slagteriet har modtaget fødevarekædeoplysninger, hvor leverandøren har erklæret, at alle leverede svin er opdrættet under kontrollerede opstaldningsforhold, kan svin fra den pågældende ejendom godkendes til konsum uden at være undersøgt for trikiner.

Slagtekroppe må som udgangspunkt ikke forlade slagteriet, før trikinundersøgelsen er negativ. Slagteriet kan dog frigive kødet, inden resultatet foreligger, hvis slagteriets procedurer sikrer fuldstændig identifikation og tilbagesporing. Proceduren for identifikation og tilbagesporing skal være dokumenteret overfor embedsdyrlægen, før slagteriet og opskæringsvirksomheden evt. frigiver kødet, inden der er et resultat af trikinundersøgelsen.

Baggrunden er, at ved mistanke om eller ved positive fund af trikiner, skal slagterier og opskæringsvirksomheder kunne tage supplerende prøver. Slagtekroppe og andre dele af de dyr, som skal trikinundersøges, skal tilbageholdes under offentligt tilsyn, indtil embedsdyrlægen kan frigive kødet til konsum.

Slagterierne skal, på grundlag af fødevarekædeoplysningerne og slagtetotal for den enkelte leverandør, kunne redegøre for antal trikinundersøgte svin, opdelt i:

- Antal trikinundersøgte dyr fra besætninger med ikke kontrollerede opstaldningsforhold, og
- antal trikinundersøgte dyr fra besætninger med kontrollerede opstaldningsforhold (fx svin undersøgt efter Eksportbekendtgørelsen).

Tallene skal holdes op imod antallet af trikinundersøgelser, og Fødevarestyrelsen bruger tallene ved den årlige afrapportering til EU-Kommissionen.

7. Godkendelse af slagtedyr til konsum – efter trikinundersøgelse

Et slagtedyr må ikke godkendes til konsum af embedsdyrlægen, før trikinundersøgelsen er negativ, eller slagteriet dokumenterer, at dyret er fritaget for trikinundersøgelse. En slagtekrop skal kasseres, hvis trikinundersøgelsen er positiv. Slagtekroppen skal også kasseres, hvis den skulle have været – men ikke er blevet – undersøgt for trikiner.

Slagtekroppe kan sundhedsstemples, inden der er et resultat af trikinundersøgelsen, hvis skriftelige procedurer på slagteriet garanterer, at slagtekroppe og andre dele først forlader slagteriet, når der er et negativt resultat. Fødevarestyrelsen kan dog tillade, at dele af slagtekroppen føres til en opskæringsvirksomhed forudsat, at slagteriet har procedurer, der sikrer fuld sporbarhed på slagtekroppen eller dele deraf. Dette skal sikre, at alle dele af en krop kan kasseres, hvis trikinprøven er positiv. Proceduren skal være godkendt af Fødevarestyrelsen.

Kravet om sporbarhed skal garantere, at der kan udtages ekstra prøver til verifikation og identifikation af smittede dyr.

8. Reaktion ved mistanke om og fund af trikiner

Hvis man har mistanke om eller finder trikiner ved trikinanalysen, skal man følge aktiviteterne og forholdsreglerne i bekendtgørelsen, trikinforordningen og i beredskabsplanen¹².

8.1 Laboratoriets ansvar ved fund af trikiner

Laboratoriet skal straks give embedsdyrlægen besked, hvis laboratoriet i en trikinanalyse gør fund, der ikke kan udelukkes at være trikinlarver.

Hvis laboratoriet påviser larver i en analyse, skal larverne straks konserveres. Larverne suges op med en pipette og overføres til 90 % ethylalkohol. Larverne sendes til DTU, Veterinærinstituttet, som verificerer fundet. Laboratorierne skal altid råde over ethylalkohol, pipetter og udstyr til forsendelsen.

Væskerne, som er brugt ved analysen, dekontamineres ved opvarmning til mindst 60° C.

8.2 Slagteriets ansvar ved smitteudredning

Ved mistanke om trikiner skal slagteriet identificere de slagtekroppe, som indgår i det batch, hvor mistanken er opstået. Resultatet af identifikationen skal forelægges embedsdyrlægen. Fra de pågældende kroppe skal der udtages prøver à 20g, som undersøges i en samleprøve af 5 enkeltprøver for at udpege de smittede kroppe. Prøven gentages, indtil den eller de inficerede slagtekroppe er udpeget¹³.

Slagteriet udpeger de besætninger, som har leveret de mistænkte svin, og Fødevarestyrelsen sætter besætningerne under offentligt tilsyn (se afsnit 8.3).

For at sikre mod fejl skal slagtekroppe fra det mistænkte batch, hvor mistanken ikke kan afkræftes, nedfrysnes eller kasseres. Slagtekroppe med trikiner skal kasseres.

8.3 Fødevarestyrelsens ansvar ved smitteudredning og restriktioner

Hvis der er mistanke om trikiner i en besætning, sætter Fødevarestyrelsen besætningen under offentligt tilsyn¹⁴.

Fødevarestyrelsen kortlægger mistankebesætningernes handelsmønstre for at udpege andre besætninger, som kan huse trikininficerede svin, og som derfor skal pålægges restriktioner.

Hvis en besætning har modtaget grise fra en mistænkt besætning, skal besætningen under offentligt tilsyn, men kun hvis der stadig befinder sig grise i besætningen, som stammer fra mistankebesætningen.

En besætning, som har leveret grise til en mistænkt eller smittet besætning, skal pålægges restriktioner, medmindre det kan udelukkes, at smitten stammer fra den leverende besætning.

Under smitteudredningen skal trikininfektionens smittevej tages i betragtning. Smitte til et svin sker ved, at et inficeret dyr fra den omgivende fauna ædes af en eller flere af besætningens svin. Der vil derfor være risiko for, at flere dyr i besætningen har haft adgang til smitekilden. I denne smittecirkel kan også indgå hunde og katte på ejendommen.

Da der ikke sker smitte mellem dyrene (horisontal smitte), vil introduktion af smittede dyr i en besætning ikke medføre direkte smittespredning. Der er derfor ikke grund til at opretholde restriktioner på en besætning, som har modtaget svin fra en smittet besætning, når de pågældende svin er slagtet eller på anden vis fjernet fra besætningen.

En besætning, som har leveret smittede svin til slagtning, kan have modtaget dem fra en anden besætning. Smitteudredningen skal derfor fokusere på at udpege den eller de besætninger, hvor smitten kan være introduceret, og at opretholde restriktioner dér.

Når den/de inficerede besætninger er udpeget, ophæver Fødevarestyrelsen restriktionerne på de øvrige mistænkte besætninger.

Nærliggende svinebesætninger kan sættes under offentligt tilsyn, hvis der er grund til dette.

8.4 Smittebegrænsning i besætninger

Når et fund af larver er verificeret som trikiner, gennemgår Fødevarestyrelsen handelsmønstre og øvrige forhold omkring den eller de besætninger, som har leveret de inficerede svin. Det skal sikre, at relevante besætninger er omfattet af restriktionerne.

Fødevarestyrelsen udreder den eller de besætninger, hvor smitten er blevet introduceret for at finde og rette brist i smittebarrierer. Det vil især være skadedyrsbekæmpelsen og bygningsmæssige mangler, som betyder for nem kontakt til dyr i den omgivende fauna. Interne smittebarrierer, hygiejne, håndtering af selvdøde og aflivede dyr, foderopbevaring og rutiner for fodring skal også overvejes.

Til brug for udredningen undersøger man gnavere fra stalde og de nære omgivelser for trikiner, ligesom katte fra besætningen bør aflives og undersøges for trikiner. Hunde med adgang til staldene skal, når de dør, evt. undersøges for trikiner og bortskaffes forsvarligt, så de ikke udgør en smitterisiko.

Samtlige svin fra en besætning, der er udpeget som primært smittet med trikiner, skal undersøges for trikiner i en 12-måneders periode efter det sidste fund af trikiner i dyr fra besætningen. Besætningsejeren skal også tage relevante forholdsregler mod indslæb af smitte i besætningen.

9. Smitteforebyggelse for trikiner

Det primære i smitteforebyggelse for trikiner er at hindre, at smittede dyr bliver spist af andre. Besætningsejeren bør derfor bortskaffe dødfundne katte og rovdyr (fx ræve, grævlinger, mink, mår og mårhund) i og omkring stalde med svin. Smågnavere, såsom mus og rotter, kan være massivt inficerede med trikiner, og bør også bortskaffes i besætningerne i det omfang, det er praktisk muligt.

De døde dyr bør fx afhentes til destruktion, afbrændes i fx halmfyr eller nedgraves til en dybde, der hindrer, at kadaverne bliver gravet op igen.

Det samme gælder nedlagt eller indfanget vildt af modtagelige arter.

Slagteaffald og andre rester af vildt fra udlandet udgør en særlig risiko og bør aldrig bruges som foder, medmindre det er omhyggeligt varme- eller frysebehandlet.

10. Information om risiko for trikiner

Hvis der er en øget risiko for trikiner i svin, kommunikerer Fødevarestyrelsen det ud til relevante grupper og til offentligheden. Landbrugets organisationer, lokale landboforeninger og rådgivningscentre kan indgå i informationsarbejdet overfor besætningsejere. Informationer til jægere kan ske i samarbejde med Naturstyrelsen, Jægerforbundet og lokale jagtforeninger.

Fødevarestyrelsen, den 6. maj 2015

KARIN BRECK

- ¹ Bekendtgørelse nr. 544 af 28. maj 2014 om trikinundersøgelse af kød.
- ² Kommissionens forordning (EF) nr. 2075/2005 om særlige bestemmelser om offentlig kontrol af trikiner i kød, senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 216/2014 af 7. marts 2014.
- ³ Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød § 2
- ⁴ Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød kapitel 3
- ⁵ Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød kapitel 2
- ⁶ Trikinforordningens bilag IV, kapitel I
- ⁷ I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005
- ⁸ Artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002
- ⁹ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv.
- ¹⁰ Trikinforordningens bilag I
- ¹¹ Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød §§ 7, 10, 11, 14 og 15
- ¹² Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød kapitel 5
- ¹³ Trikinforordningen bilag I, kapitel I, III
- ¹⁴ Bekendtgørelse om trikinundersøgelse af kød kapitel 6